

Η ΤΡΥΓΩΝΟΠΕΡΔΙΞ.

Τὸ ὄρατον τοῦτο πτηνόν, ὅπερ εὗρίσκειται ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ, εὐκόλως ἐξοικειοῦται πρὸς πᾶν κλίμα καὶ ταχέως ἐξημεροῦται.

Κατὰ τὸν Κ. Μπρέχεμ, οἱ Ἀμερικανοὶ βεβαιοῦσιν ὅτι ἐν τῇ Βιργινίᾳ συχνὰ εὗρίσκουσιν ὡς τρυγωνοπερδίκας εἰς τὰς φωλεὰς ὀρνίθων νεοσσευουσῶν ἐκτὸς τῶν ἐπαύλεων. Τὰ ὡς ταῦτα γονιμοποιοῦνται καὶ οἱ ἐκκολλαπτόμενοι νεοσσοὶ αὐξάνουσι μετὰ τῶν ὀρνίθων ὑπὸ τὴν καθοδηγίαν τῆς ὀρνίθος.

Ἐν ἀρχῇ οἱ νεοσσοὶ διάγουσιν ὥς καὶ τὰ ὀρνίθια, ὑπακούουσιν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς διατρεφούσης αὐτοὺς μητρὸς καὶ τὴν παρακολουθοῦσιν εἰς τὴν ἔπαυλιν· ἀλλ' ἅμα αὐξήνθῳσιν, ἐξεγείρεται ἐν αὐτοῖς τὸ αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας καὶ τὸ ἔαρ ἵπτανται. Ὁ Οὐέλσον διηγεῖται τὴν ἱστορίαν δύο νέων τρυγωνοπερδίκων οὕτως ἀνατραφεισῶν· ἐδείκνυνον ἰδιάζουσας φιλίαν πρὸς τὰς βοῦς, παρηκολούθουν αὐτὰς πανταχοῦ, ὅτε ἔβοσκον καὶ ὅτε ἐπέστρεφον εἰς τὴν ἔπαυλιν· τὸν χειμῶνα εἰσῆλθον μετὰ τούτων εἰς τὸν στῦλον, ἀλλὰ τὸ ἔαρ ἀνεχώρησαν.

Ἀπὸ πολλοῦ τὰ πετεινὰ ταῦτα εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐν Ἀγγλίᾳ μάλιστα συντόμως ἐπολυπλασιάσθησαν.

Τὸ κρέας τῆς τρυγωνοπερδίκας εἶναι λευκὸν καὶ νοστιμώτατον, καλλίτερον τῶν φασιανῶν. Τὸ πτηνόν δὲ τοῦτο κατὰ πολλὰ ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἐρυθρὰν περδίκα. Ἀμα φανῇ κίνδυνός τις, ὅλον τὸ σμῆνος ἐξαφανίζεται καὶ μόλις ἐπανέρχεται ὅταν οὗτος παρέλθῃ· κατὰ τὴν πτῆσιν ὑψοῦνται καθέτως 5 ἢ 6 μέτρα καὶ πετώσιν ἔπειτα ὀριζοντίως εἰς μεγάλην ἀπόστασιν. Τρέφονται δὲ μὲ σῖτον, κέγχρον, βρώμην, κανναβόσπορον καὶ χόρτα.

Ἀπὸ τινων ἐτῶν ἐν Εὐρώπῃ ἡσχολήθησαν κατὰ προτίμησιν εἰς τὸν πολυπλασιασμόν τῆς λοφοτῆς ἢ λοφοφόρου τρυγωνοπερδίκας τῆς Καλλιφορνίας, τῆς λεγομένης *Καλλιπέπλου Καλιφορνικῆς* (*Callipe-*
ΟΜΗΡΟΣ ΦΥΛ. Δ΄.)

pla Californica). Ἐν Γαλλίᾳ εἰσῆχθη τῷ 1852· γεννᾷ δὲ ἡ θήλεια ὑπὲρ τὰ 400 ὡς κατ' ἔτος.

Ὑπάρχουσι διάφορα εἶδη τρυγωνοπερδίκων· δὲν εἶναι ὁμῶς γόνιμα ὅσον ἡ λοφοφόρος.
Ι. Σ.

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΥΝΗΣΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ ΑΥΤΩΝ.

Οἱ νησιῶται τῆς Νοτίου θαλάσσης, καὶ ἰδίως οἱ κατοικοῦντες τὰ τῆς Πολυνησίας ἀρχιπελάγη, τὰ διατελοῦντα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας, κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ὑπὸ πολλῶν περιεγράφησαν ὡς ὄρατοι· ἀλλ' οἱ περιηγηταὶ ἐκεῖνοι εἶχον πλανηθῇ ἢ περιώρισαν τὰς ἐρεῦνας τῶν εἰς ὀλίγιστα μόνον ἄτομα.

Οἱ ἄγριοι ἐκεῖνοι εἰσὶν ἐλαιόχροοι· ἡ κόμη των εἶναι συνήθως λεῖα, μέλαινα καὶ λεπτή· οἱ ὀφθαλμοὶ των, οἱ μεγάλοι καὶ μακροὶ, εἰσὶ μέλανες, τὸ μέτωπον ὀξὺ, ἡ ρίς πλατεῖα, τὰ χεῖλη παχέα, οἱ ὀδόντες λευκοὶ καὶ ὁ πώγων λίαν ὀξύς.

Δυστυχῶς, οἱ αὐτόχθονες τῶν μερῶν ἐκείνων ὀσημέραι ἐκλείπουσιν. Ἡ Χαβάη, μία τῶν νήσων τοῦ ὁμωνύμου ἀρχιπελάγους, κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ διασήμεου θαλασσοπόρου Κούκ εἶχεν 90,000 κατοίκους, ἡδὴ δὲ μόλις ἀριθμεῖ 30,000. Ὁ θαλασσοπόρος ἐκεῖνος ὑπελόγιζεν εἰς 300,000 τοὺς κατοίκους τοῦ ἀρχιπελάγους ὅλου, τῷ δὲ 1837 μόλις ἠριθμοῦντο εἰς 135,000, τῷ 1850 εἰς 78,854 καὶ τῷ 1858 εἰς μόνον 70,000 ὡς ἐγγιστα.

Ὁ Κούκ ὑπελόγιζεν ἐν ἔτει 1769 τοὺς κατοίκους τῆς Νέας Ζηλανδίας, τοῦ ἀρχιπελάγους ὅλου τοῦτέστιν, εἰς 400,000, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπαριθμήσεως τοῦ μὲν 1849 ἀπέδ' ἔχθη ὅτι οἱ κάτοικοι ὅλοι ἀνῆρχοντο εἰς 109,000, τοῦ δὲ 1858 εἰς 56,049.

Ἰσως οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ Κούκ ἦσαν ὑπερβολικοί· ὅπως δὴποτε ὁμῶς βέβαιον εἶναι ὅτι ἐνεκα ἀσθενειῶν, ἐμφυλίων σπαραγ-